

Genieten in de file

Een bericht van 8.00 uur vanochtend: “Vandaag stevenen we af op de langste file van dit jaar met nu al 975 km. De langste file staat op de A2 van Eindhoven naar Amsterdam, 25 km voor de afslag naar de A27 bij . . . .” Ik zet de autoradio uit. Eigenlijk hou ik van dit soort berichten, hier kan ik nou echt van genieten. Het is ontzettend jammer dat ik vandaag niet vanuit Eindhoven over de A2 moet. Ik sta helaas in ‘maar’ 12 km. Maar goed, ik doe het er wel mee.

Soms denk ik wel eens dat we met z’n allen om dezelfde tijd een afspraak hebben met dezelfde persoon. Rijden we heerlijk achter elkaar aan naar onze afspraak. Maar zo simpel is het blijkbaar niet, daarom waren verschillende instanties bezig om hier wat aan te doen. De oplossing? We gaan naar ‘smart mobility’! Slimme wegen, slimme verkeerslichten, slimme auto’s, slimme fietsers, alles wordt slim. Maar wat vergaten ze? Wat ontbreekt in die plannen? Juist, slimme rijders!

Nu las ik in de krant dat we dat allemaal weer moeten vergeten, er moet gewoon meer asfalt komen! Ik weet het niet hoor, als de ideeën sneller veranderen dan een dag in een nacht, dan denk ik niet dat we ooit nog van de files afkomen. Dus dan toch op naar die slimme rijder? Het begrip ‘fileleed’ zit tussen de oren. Het kan ook heel anders. Leer genieten van en in de file. Immers, het fijne van een file is de ontspanning, even los van alle hectiek van werk en gezin. In de file rij ik stapvoets en kan daardoor in alle rust wat dingen doen waar ik anders niet aan toe kom. Zoals de krant lezen op mijn smartphone, me scheren, even rustig ontbijten, wat appjes versturen en mijn Facebook pagina bijwerken. Ook heb ik nu tijd om eens rustig een boek te lezen, een thriller natuurlijk, of een rapport van de zaak door te nemen.

Maar oh jee, nu ik eraan denk, ik moet even een tweet posten dat ik in de file sta. Het is leuk voor mijn vrienden en volgers om te weten waar ik nu ben en hoe ik mij voel. Alhoewel, dat weten die social media natuurlijk allang, want wat weten ze niet van mij! In ieder geval helpen ze mij om contact met mijn vrienden te kunnen houden, ook in de file. Die zouden zich kunnen afvragen waar ik ben, want door de file heb ik minder tijd voor ze. De file biedt mij wel weer de kans eens om mij heen te kijken en mensen te zien die ik anders hooguit in een flits aan me voorbij zie rijden. Die mijnheer rechts van mij is ook druk bezig met zijn smartphone, zou hij mijn tweet al gezien hebben? Het is natuurlijk wel een kans om weer nieuwe vrienden te maken, want ik zie bijna elke dag dezelfde mensen om mij heen. Uiteindelijk komt er een moment dat ik gewoon verder kan werken en bellen vanachter een bureau. Waarom was ik eigenlijk naar kantoor gekomen? Oh ja, ik heb iets meer ruimte voor al mijn papieren en kan direct oogcontact hebben met mijn collega’s. Niet iedereen kan al ‘skypen’!

Tijdens zo’n dag op het kantoor verheug ik mij alweer op de avondfile. Er is alleen één verschil met de ochtend, ik begin soms honger te krijgen. Dus als er ook nog slimme horeca mee gaat doen en er cateraars langs de file gaan lopen, zoals ze ook door treinen lopen, dan kan ik een verse koffie bestellen en iets te eten. Met Facebook en Twitter, die alles van mij weten, weten ze natuurlijk ook waar ik in de file sta en wat ik graag eet. Het thuisfront heeft dan al via Facebook te horen gekregen wat mijn verwachte thuiskomsttijd is en wat ik onderweg al te eten heb gekregen. Ik hoef mij dus niet ‘te haasten’!

Met al die slimme middelen is de file tegenwoordig een geweldig ‘onthaastingsmiddel’.

U snapt wel dat het genieten is in de file, kwestie van ‘mindset’.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat ik tegenwoordig nog maar héél weinig rijd, dus heel weinig van de file kan genieten, maar ook dat heeft zo zijn voordelen, hoor ik!